

Halódás születés előtt

Eörsi István

Baló György és Orbán Viktor beszélgetésének csak a legvégét láttam. Az interjú készítője megkérdezte a miniszterelnöktől, hogy miféle európai uniós bírálat érte a státustörvényt. Orbán körülbelül azt

felelte, hogy a levelet Martonyi kapta, nem pedig ő. Baló nem kezdte faggatni, mint kötelessége lett volna, hogy a külügyminiszter nem szokta-e beavatni a miniszterelnököt a tudomására jutó államügyekbe. „Ötpárti megegyezéssel fogadjuk el a státustörvényt – fejezte be az interjút Orbán –, és ez ugye nem rossz eredmény.” Beszélgetőtársa helyeslő dűnnyögésre szánta el magát, mintha magától értetődő lenne, hogy a hatodik pártnak nem lehet igaza az összes többivel szemben. Pedig emlékeztethette volna Orbánt arra, hogy a Fidesz is képviselte már egyedül az igazságot. A Trianoni Szerződés hetvenedik évfordulóján például egyedül vonult ki a Parlament ülésterméből, mert az összes többi párttól eltérően nem volt hajlandó a házelnök felszólítására gyászos vigyázzállásba

merevedni. Nemcsak egyetlen pártnak – egyetlen embernek is igaza lehet az összes többivel szemben, mint ez a Bibliában is olvasható, például a Mózes vagy Jézus alakja köré szövött történetekben.

Szerencséjére a státustörvény körül kialakult bonyodalom ügyében Orbán kiegészítette Balót. Annyit azért tud a dologról, mondta, hogy a szóban forgó levél szerint az Európai Unió tagállamainak állampolgárai között semmiféle különbség nem tehető. A minisztertanács ezért úgy döntött, hogy az ausztriai magyarokat kivéve a státustörvény hatálya alól. Baló erre nem kérdezte meg, hogy a kisebbségi sorban élő magyarokat nem egyforma elvek alapján kell-e a magyar államnak kezelnie, hanem megnyugodott lélekkel tudomásul vette, hogy egy kezdődő konfliktus az Orbán-kormány rugalmassága következtében elhullatta méregfogait.

Csakugyan elhullatta-e?

A magyar kormány többször is hangot adott annak a reményének, hogy Szlová-

kiát és Szlovéniát hamarosan szintén elveszik majd az Európai Unióba. Sőt, azt a vágyát is kifejezte már, hogy Románia szintén csatlakozhat a demokratikus európai államok családjához. Ha ez a remény és vágy őszinte, akkor most olyan státustörvényt fabrikál a nemzetgyűlés, amelytől már születése előtt azt várják, hogy bárcsak minél gyorsabban múlna ki. Hiszen azt reméljük és arra vágyunk, hogy minél előbb létrejön az európai államoknak az a közössége, amely a most meghozandó törvényt eleve illegitimnek tekinti. Az öt pártnak, amely ezt az abszurditást szorgalmazza, Orbán Viktor szerint igaza van, csak a szabad demokratáknak nincs igazuk. Baló György némiest zavarodottan helyesel neki. Ebből a tényállásból Németh Zsolt néhány héttel ezelőtt a maga kecses módján azt a következtetést vont le, hogy az ötpárti egyetértéssel hiánytalan nemzeti konszenzus alakult ki. Vagyis a szabad demokraták nem tartoznak a nemzethez. Ma már így beszélhet az Orbán-kabinet egy tagja. De ha a szabad demokraták

nem tartoznak a nemzethez, akkor vajon hova tartoznak? Ha Németh Zsolt felelne erre a kérdésre, vagyis kimondaná, amire célzott, akkor Csurka István jóváhagyóan bólintana.

A nemzethez tartozásnak ebben az esetben az a kritériuma, hogy egy szájból kell fújnunk a hideget meg a meleget is. Az Európai Unió úgy csökkentené geopolitikai zónánk nyomorúságát, hogy a térség államait magába fogadva gyakorlatilag megszünteti a köztük húzódo határokat. A státustörvény filozófiájának középpontjába a nemzet eleven testét szétmetelő határokat helyezi, és a környező államok polgárai közül a magukat magyarul vallókat kedvezményekkel jutalmazza. Csakhogy nem törekedhetünk egyszerre egyrészt a határok megszüntetésére, másrészt változatlan vagy módosított formában történő fenntartására. Aki ezt a dilemmát végiggondolja, és mégis integrálódni akar az Európai Unióba, az nem akarhatja a státustörvényt. Aki pedig a státustörvényt akarja, az – ha összefüggő

gondolkodásra képes, és jóhiszemű is – nem akarhat az Európai Unióhoz csatlakozni, hiszen ennek jogrendszere ellenében áll a státustörvény alapelveivel.

A burgenlandi magyarokról az Orbán-kormány már le is vette áldó kezét. A burgenlandi magyarok, mint olvasom, tiltakoznak. Igazuk van? Hogy a tüdőbe ne lenne igazuk, egészen addig, míg helyzetüket a státustörvény szemszögéből mérlegelik. Remélhetőleg a szlovákiai és szlovéniai magyaroknak is okuk lesz belátható időn belül a tiltakozásra. Aztán a romániai magyaroknak is. Hozunk egy törvényt, mely már születése előtt halódik. Igazi célja az, hogy a jelenlegi kormánypártok visszavonhatatlanul magukhoz kössék a magyar kisebbségek szervezeteit. Ezért nemcsak átmeneti, áthidaló megoldást ígérnek (Magyarország európai uniós tagságáig) a folyton-folyvást becsapottaknak – ezt akár még el is lehetne fogadni –, hanem nagy távlatú népboldogítást, tartósan védhető kedvezményeket és jogokat. Orbán azzal henceg, hogy öt párt helyesli ezt a sületlenséget. Baló helyeslően dűnnyög. A hatalom és a média a nagyközönség szeme láttára egy tányérból kanalazza a maszlagot.